

Gemma má pravdu – bylinky a crème fraîche tomu dodávají báječnou chuť a ta okurka na chlebu s máslem tak krásně křupe...”

Mabel po ní šlehla pohledem, ale Florence se nenechala zviklat a sáhla po dalším malém obdélníčku chleba s okurkami. Mabel se nadechla, aby ještě něco řekla, ale pak se zarazila, jako by si na něco vzpomněla, a náhle se obrátila zpátky ke mně.

„A teď nám pověz, Gemmo, co je to za řeči, že tvého přítele Setha zatkli za vraždu?“

Zírala jsem na ni, neschopná slova. Mabelina schopnost vědět o všem, co se šustne, mě nepřestávala udivovat.

„Jak jste se to dozvěděla?“ zeptala jsem se, když jsem se vzpomatovala. „Vždyť se to stalo dneska v noci, ještě se to ani neobjevilo na internetu.“

Mabel odmítavě mávla rukou. „Pche, internet. Susan Bromleyová, se kterou se znám z farní květinové komise, má sousedku, jejíž neteř pracuje na částečný úvazek v kuchyni ve Wadsworthu, a ta to řekla tetě, která to řekla Susan, která to řekla paní Suttonové z pošty, když si nechávala udělat vlasy – tedy Susan, ne paní Suttonová –, a paní Suttonová to ráno řekla mně, když jsem si přišla na poštu pro důchod.“

Zmateně jsem zamrkala. Ztratila jsem se někde mezi sousedkou Susan Bromleyovou a účesem paní Suttonové.

„Ano, ale je to celé strašlivé nedorozumění,“ namítla jsem. „Seth by nikdy nikomu neublížil!“

„Mluvila jsi s ním osobně?“ zeptala se Ethel s obavami. Byla ze stařenek ta nejtišší, laskavá a jemná duše, kdysi knihovnice v naší vesnické knihovně.

„Ne, zatím se mi to nepodařilo. Je ve vazbě, policie mu zabavila mobil a nepustili mě k němu.“

Přemýšlela jsem, jestli policie tuší, že se se mnou Seth v noci spojil. Musel je nějak přesvědčit, že volá právníkovi. Doufala jsem, že to znamená, že náš rozhovor nikdo neodposlouchával ani nekontroloval, na jaké číslo volal. To poslední, co jsem potřebovala, bylo, aby se mi na prahu objevila policie s otázkami, co po mně Seth chtěl ve dvě hodiny ráno.

„Slyšely jsme, že šlo o hodně brutální vraždu,“ otrásla se Glenda. „Nějaký oxfordský profesor, že? Jak se jmenoval? Burrows nebo tak nějak?“

Málem jsem ji opravila, ale pak jsem si vzpomněla, že přece nesmím dávat najevo, kolik toho vím. Tolik informací jsem měla jen díky tomu, že jsem včera v noci byla přímo na Wadsworth College a mluvila jsem se studenty.

„Vážně?“ vykulila jsem oči. „To je příšerné!“

Mabel se na mě podezřívavě podívala a já si najednou nebyla jistá, jestli jsem to zděšení nepřehnal.